

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Γ. Ζ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΥΛΛΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Γ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ

Η ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΓΟΝΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

ΕΙΝΑΙ γνωστόν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἱστορίας ὅτι οἱ πρῶτοι-πρῶτοι ἄνθρωποι τῆς γῆς, ὁ Ἄδὰμ, ὁ Σήθ, ὁ Ἐνῶχ ὁ Μαθουζάλας. οἱ πρῶτοὺ κατακλυσμοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Νῶε ἀκόμη ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐγένετο ὁ κατακλυσμός, καὶ ἡ μετ' αὐτῶν γενεὰ, ἔζησαν πεντακόσια, ἑξακόσια, ὀκτακόσια καὶ ἑνεακόσια ἔτη καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέθανον.

Ἐρωτᾶται ἤδη : ἡ μεγάλη αὕτη μακροβιότης τῶν πρωτογόνων τούτων ἀνθρώπων εἶναι ἄρα γε μῦθος ἢ εἶναι ἀλήθεια ;

Καὶ ἂν ᾖναι ἀλήθεια ἱστορικὴ πῶς δόναται νὰ ἐξηγηθῇ τὸ θαυμαστὸν αὐτὸ φαινόμενον τῆς ὑπερφυσικῆς διὰ τὴν ἐποχὴν μας μακροβιότητος ταύτης ;

Χ

Τινὲς ἠθέλησαν νὰ τὸ θεωρήσωσιν ὡς διόλου μῦθον καὶ οὐδεμίαν ἔδωκαν εἰς τοῦτο προσοχὴν. Οὗτοι ὅμως δὲν ἦσαν ἢ ἐπιπόλαιοι ἐρευνηταί, ἀπορρίπτοντες εὐκολώτατα ὅ,τι ὡπὸςδῆποτε δὲν ὑποπίπτει ἀμέσως εἰς τὴν ἀντιλήψιν των ὡς πραγματικόν.

Ἄλλοι, εὐκολοσυμβίβαστοι πρὸς ὅλα, καίτοι μὴ δυνάμενοι νὰ δώσωσιν ἐπὶ τοῦ φαινομένου ἐρμηνείαν τινὰ ἐπιστημονικὴν, ἐπὶ βία σεων καὶ ἀποδείξεων στηριζομένην, ἀπεφάνθησαν ἐν τούτοις ὅτι τὰ ἔτη ταῦτα, τὰ 800 καὶ 900, δὲν θὰ ἦσαν δωδεκάμηνα καὶ πλήρη, ἀλλὰ μικρότερα κατὰ πολὺ. Καὶ οὕτω συνεβίβασαν ἀρελέστατα τὰ ἀσυμβίβαστα.

Βεβαίως εἶναι περιττὸν νὰ εἴπω ὅτι ἀμφότεροι αἱ γνώμαι αὗται ὄχι μόνον ἀναληθεῖς καὶ ἀστῆρικτοι εἶναι, ἀλλὰ καὶ μὴ ἐπιστημονικαί, καίτοι ἐνίοτε καὶ ἀπὸ στίγματα ἐπιστημῶν ἐξερχόμενα.

Διότι πρῶτον οὗτος μῦθος εἶναι, ὡς διατείνονται οἱ μὲν, ἢ περὶ τῆς πρόκειται μακροβιότης οὗτε πάλιν τὰ πολλὰ ἐκεῖνα ἔτη δύνανται μετὰ τὴν σημερινὴν χρονολογίαν νὰ ὑπεβιβασθῶσι καὶ ἐλλαττωθῶσιν, ὡς δῆθεν μετρηθέντα μετ' ὄχι πλήρη ἔτη, ὡς διατείνονται οἱ ἄλλοι.

Ἐπομένως εἰς τὸ προηγούμενον φέλλον ὅτι εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως γραφόμενα πρέπει πολλὴν νὰποδίδωμεν σημασίαν, «ἐπειδὴ αὐτὸς οὐ μόνον θεόπνευστος ὑπὸ τῆς Ἐκ-

κλησίας θεωρεῖται καὶ εἶναι, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ καθαρὰν κριτικὴν ἐποψιν κρινόμενος εἶναι ἀξιοπιστότατος λίαν, ὡς πλησιέστατος εἰς τὴν ἀρχέγονον ἐποχὴν καὶ τὰς περὶ αὐτῆς παραδόσεις τυγχάνων καὶ ὡς μεμνημένος εἰς τὴν αἰγυπτιακὴν σοφίαν.». Ἐκτὸς δὲ τούτου ὅσα ἢ θαυμαστὴ πολυτέμνουση καὶ θεοπνευστία τοῦ Μωϋσέως ἐξιστόρησε φέρουσιν ἀνεξίτηλον σφραγίδα τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀφελὲς τῆς ἀληθείας. Πλεῖστοι δὲ πλάκες καὶ ἐπιγραφὴ ἀνακαλυφθεῖσαι καὶ ἀνακαλυπτόμεναι ἐπιβεβαιῶσι καὶ ἐπιπροσθεῖσαι πολλὰς πληροφορίας τῆς Γραφῆς, ἐξ ὧν καὶ ἀμφισβητηθείσας μάλιστα τινας τὸ πρῖν.

Οὕτω θὰ ἦτο ἀντικρὸς ἀντίθετον τῇ ἐπιστήμῃ τὸ νὰπορρίψωμεν τὴν περὶ μακροβιότητος τῶν πρώτων ἀνθρώπων Μωσαϊκὴν ταύτην παράδοσιν, ὡς μῦθον, ἐπειδὴ τάχα σημερινὸι οἱ ἄνθρωποι ὄχι 800, ἀλλ' οὐδὲ 80 ἔτη ζῶσιν.

Ὁ Μωϋσῆς, ὅταν ἀνέγραφε μετὰ θαυμαστὴν χρονολογικὴν ἀπλότητα τὴν μακροζωίαν ταύτην, εἶχεν ὑπόψει τοῦ βεβαίως ὅτι οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς του οὐδ' εἰς τὸ ὕψος τῆς μακροβιότητος ἐκείνης δὲν ἔφθανον, ἀλλ' ὅμως ἀνέγραφε τοὺς μεγάλους ἐκεῖνους ἀριθμοὺς μετὰ τὴν βεβαιότητα, τὴν ὁποῖαν τῷ ἐνέπνευσεν ἡ ἀλήθεια, τῆς ὁποίας ἦτο βαθέστατος μύστης καὶ ἐρευνητής.

Πῶς, ὅταν ἱστορῇ τὰ περὶ τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμόν καὶ κατόπιν ἀνθρώπων, δὲν παρατάσσει τοὺς αὐτοὺς καὶ πάλιν ἀριθμοὺς προκειμένου περὶ ἐπίσης σπουδαίων προσώπων τῆς Γραφῆς ;

Ἄλλ' οὐχί : μετὰ τὸν κατακλυσμόν τὰ ἔτη τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων βαίνουσιν ἐλαττωμένα κατὰ κανόνα. Οἱ πρῶτοὺ κατακλυσμοῦ ἔζων 800 καὶ 900 ἔτη. Ὡσαύτως ἔζησε καὶ ὁ Νῶε. Εἰς τοὺς ἀμέσους ὅμως ἀπογόνους τοῦ Νῶε, δηλαδὴ Σήμ, Ἀρφαξάδ. Ἐβερ (ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα οἱ Ἑβραῖοι ἔλαβον), Φαλέγ, Ραγάβ, Ναχώρ. Θάρα (ὅστις ἦτο πατήρ τοῦ Ἀβραάμ), τὰ ἔτη τῆς μακροζωίας ἐλαττωθῶσι εἰς 300 καὶ 200 μόνον. Ὁ Ἀβραάμ κατόπιν καὶ ἡ Σάρρα καὶ ὁ Ἰσμαήλ καὶ ὁ Ἰσαὰκ οὐδὲ φθάνουσι μάλιστα τὰ 200 ἔτη. Ὁ δὲ Ἰακώβ, ὁ πατήρ τοῦ Ἰωσήφ. τοῦ γενομένου ἀρχόντος τῆς Αἰγύπτου, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Φαραῶ «Ὡς πόσαι εἶναι αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς σου ;», ἀπεκρίθη μετὰ μελαγχολίας : «Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς παροι-

κίας ; μου (δηλαδὴ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ παρεπιδημίας μου) εἶναι ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη ὀλίγα καὶ κακά ὑπῆρξαν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου καὶ δὲν ἔφθασαν εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου.». Ἀπέθανε δὲ μόλις 147 ἐτῶν. Ἰωσήφ δὲ ὁ υἱὸς του μόλις ἔζησε 110.

Ἡ κατὰ κανόνα λοιπὸν προβαίνουσα οὕτη ἐλάττωσις τῶν ἐτῶν δὲν ἔχει ἄρα γε λόγον ; Ὁ θεόπνευστος καὶ σοφὸς Μωϋσῆς, ὅταν ἀνέγραφε τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς τῶν ἡλικιῶν ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ βίβλῳ οὕτως ἐλαττωμένους, οὐδὲν ἄρα εἶχεν ἐν νῷ καὶ οὐδὲν εἶχεν ἐπὶ τούτων παρατηρήσῃ ;

Τοῦτο βεβαίως εἶναι ἀδύνατον.

Ἄλλως τε τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς ἐλάττωσεως τῶν ἐτῶν προβαίνει καὶ μετὰ τὸν Μωϋσεῖα ἀκόμη, καὶ μέχρι σήμερον.

Ὁ Δαυὶδ ἡμίσειαν σχεδὸν χιλιετηρίδα μετὰ τὸν Μωϋσεῖα, στεναζών καὶ θλιβόμενος διὰ «τὴν ὀλιγοτητα τῶν ἡμερῶν», τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, γράφει : «Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος,» (ψαλμὸς πθ' 10).

Καὶ ἐκ τοῦ στόματος δὲ ἡμῶν πολλάκις ἐξέρχεται στεναγμὸς ὅτι τὰ ἔτη ἡμῶν δὲν φθάνουσι τὰ ἔτη τῶν πατέρων μας.

Τὸ φαινόμενον δὲ τοῦτο τῆς κατὰ βαθμίδας ἐλαττώσεως τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς, ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς κορυφῆς τῶν 900 ἐτῶν μέχρι τῶν 70 καὶ 60, δὲν ἔχει ἄρα γε λόγον τινὰ σπουδαῖον καὶ δὲν μαρτυρεῖ ὅτι πραγματικὴ καὶ ἀληθινὴ εἶναι ἡ μακροβιότης τῶν πρωτογόνων ἀνθρώπων, ὅπως πραγματικὴ καὶ ἡ σημερινὴ ὀλιγοβιότης, καὶ ὅτι τούτο ὑφέλεται εἰς φυσικὰς τινας ἢ ἀνθρωπολογικὰς ἢ ἄλλας κοσμοϊστορικὰς συνθήκας ;

Διότι τὸ νὰ εἴπω τις ὅτι τὰ 800 ἢ 900 ἔτη τῶν παλαιῶν δὲν ἦσαν δωδεκάμηνα πλήρη, τοῦτο εἶναι γελοῖον· καθότι ὁ Μωϋσῆς σαφέστατα ἐν τῇ ἡλικίᾳ τοῦ Νῶε μᾶς δεικνύει ὅτι μετρεῖ κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν σεληνιακὸν ἔτος, ὅπερ κατ' ἐλάχιστον μόνον διαφέρει τοῦ ἡλιακοῦ ἰδικοῦ μας, ἅτε ἔχον καὶ τοῦτο δώδεκα μῆνας πλήρεις. Ἐὰν δὲ μελετήσωμεν ἐπισταμένως τὸ ἔβδομον καὶ ὄγδοον κεφάλαιον τῆς Μωσαϊκῆς Γενέσεως, βλέπομεν σαφεῖς καὶ ὀρισεμένας ἡμερομηνίας. αὐτίνες μᾶς πληροφοροῦσι βεβαίως ὅτι τὰ 800 καὶ 900 ἐκεῖνα ἔτη τῆς μακροζωίας ἦσαν